

spocžatk scžinjeny, ale tak rucze hacž cžujachu, so je to jich staremu pschewrótnemu pschirodženju křžake, šo teho wostajichu a běžachu sašo po šwojim prjedawšchim schěrokim pucžu. Ale tu bě Boža cžerpliwoscž k kónzej. Wot rě-
 kow Eufrata a Tigriša tón Kujes krala Nebukadnezara pschiwjedže. Tón roslama wschitke twjerdžisny židowskeho kraja a wojowasche napošledk tež pscheczimo městu Jeru-
 salemej. A dokelž šama tuta pošlena nusa, njepscheczjel psched wrotami, žanu prawu pokutu w ludu njesbudži, dha Bóh jón poda do khostazeje ruki tuteho krala, kotryž dyr-
 bjesche jeho wotročk bycz w khostanju Israelskeho luda. Jerusalemske murje kolo wokolo buchu roslamane, město a templ s wohenjom spaleny, a šama kschinja šluba se šwoja-
 tymaj sakonjowymaj taslomaj sahubjena. Kral Zidekija bu sajaty, jeho džeczi buchu psched jeho woczomaj skónzowane. Tutej jeho woczzi, kotrejž njeběschtej Bože šklowo cžitacz (la-
 šowacz) chžykej, dyrbjeschtej najprjedy skónzowanje jeho šamšnych džeczi widžicz a potom buschtej jemu wukałanej. Kral bě Boha šrudžik; duž Bóh jeho sašo šrudži. Se šwojim šbytknym ludom, kotryž njebě wot mjecža a hloda skónzowany, bu wón jatny do Babela wotwjedženy. —
 W tutym cžasu, hdyž bě Israelske kralestwo šnicžene a šwojatniza wutupjena, napřša Jeremijaš šwój šrudny kher-
 lusch. Na cžo pak we nim škorži? Derje tež na to, šo bě to šwojate město se šwojej šwojatnizu wupuscžene; wo-
 šebje pak škorži na šwój lud, šo šo tež psches tajki prut Boži njebě dał k pokucze dohnacz. Potajnje hněwuny a mórcžazy šedžesche lud w šwojim jastwoje; šwojeho šawi-
 nowanja šo njedohlada ani to njespósna, šo šašluženu schtrafu noscha; pscheczimo Bohu šo škobjachu. Bóh tón Kujes
 běsche tón lud něhdy tak wyško wobhnadžik, jón šebi wuřwolik pschede wschěmi ludami a jón šrijedž puscžiny
 wscheho póhanstwa šebi ša lubošnu šahrodu šplodžik. Nětk
 pak tón šamny lud njechasche šrošmicž, tak tutón jich Bóh
 k temu pschińdže, šo jón nětko tak šponiži niže wschěch pó-
 hanow a jón tak pošhosta pschede wschěmi póhanami. —
 Tón lud škorži, šo njeje Bóh jemu šwěrnoscž a šlub
 džeržak!

Rubny, ty šo štrožisch tajkich šklowow; pschetož hdy
 bychu tež wschitžy nješwěrní šo scžinili; Bóh tola šwěrnny
 wostanje. Ty pak njejšny přeni, kiž šo teho naštroži. Tež